

עדיה ברסלבסקי ז"ל

נולדה ב- 1 לדצמבר 1902
נפטרה - י"ט באלול תשלי"ז - 1976.9.14

ביום ד' כ' באלול תשלי"ז ליווינו את חברתנו עדיה למנוחת-עולמים.
ליד הקבר אמר דברי-הספד יצחק מאור:

לפני ארבעים ושמונה שנים הגיעה עדיה המנוחה לארץ מרוסיה, ובאותה שנה עצמה (1928) באה לקבוצת גשר, היא אשדות-יעקב של היום. בבואה ארצה היתה צעירה בת עשרים ושש, ומאחוריה כבר שנים אחדות של פעולה תנועתית במחתרת בחוגים הבלתי-ליגאליים של תנועת העבודה הציונית. היא פעלה בה"חלוץ", בנוער הציוני-סוציאליסטי ולאחר מכן במפלגת צ"ס של מבוגרים, שבה הוטלו עליה תפקידים אחראיים. היו אלה הימים של התבססות המשטר הסובייטי, שרדף את הציונות, ובמיוחד את הזרמים של תנועת העבודה הציונית. המבוגרים ביותר שבין אנשי צ"ס (ציונים-סוציאליסטים) טרם הגיעו אז לגיל שלושים, כגון זלמן ארן המנוח, לימים שר-החינוך והתרבות בישראל, מרדכי נמיר ז"ל, לימים שגריר ישראל במוסקבה ולאחר-מכן ראש עריית תל-אביב ועוד. היו אלה אנשים צעירים, מלאים התלהבות ומרץ-נעורים, חדורים אמונה עמוקה בעתידו של העם היהודי בארץ-ישראל.

עדיה פעלה אז רבות בה"חלוץ", יחד עם שאר פעילי התנועה עסקה בהקמת חוות-הכשרה, אירגנה סמינריונים רעיוניים, נסעה ממקום למקום להדריך את סניפי-המפלגה ולקיים קשר ביניהם ובין המרכז. היא פעלה בסביבות הערים קיוב, אודיסה, מוסקבה ועוד ונקבעה לאחר-מכן על-ידי מרכז צ"ס כמזכירת התנועה בביאורוסיה.

באחת מנסיעותיה הרבות בענייני התנועה במחתרת נאסרה על-ידי השלטונות הסובייטיים, והיא אז כבת 22-23. ישבה בבתי-סוהר שונים והוגלתה למקומות-גירוש. באחד המקומות האלה נפגשה עם מאיר ברסלבסקי (יבלח"א), שאף הוא היה גולה פוליטי כחבר צ"ס.

הם הקימו משפחה ובגירוש נולד להם הבן-הבכור, שעמו עלו ארצה, והוא אז תינוק בן חודש ימים.

בקיבוץ נולדו להם ילדים נוספים והמשפחה גדלה.

בשנים האחרונות חלתה המנוחה, ועתה אנו מלווים אותה בדרכה האחרונה. המשפחה האבלה תוכל למצוא נחמה בכך, שהמנוחה זכתה לראות בנים ובני בנים וכן את תקומתה של מדינת-ישראל, שהרי רבים מאסירי-ציון מאותו דור לא זכו לכך וניספו בארץ גזירה ובעבודות-פרך.

שלום לעפרה.